

Більшовицьким шляхом

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих Запорізької області

№ 62(3519) Четвер, 3 серпня 1950 року. Ціна 15 коп.

Зразково підготуватись і провести осінню сівбу

Червневий Пленум ЦК КП(б)У зобов'язав керівників МТС і колгоспів: „На непарових попередниках провести лущення стерні одночасно з збиранням урожаю з дальшою оранкою плугами з передплужниками. Оранку закінчити, як мінімум, за 20–25 днів до початку сівби озимих“. Отже доля врожаю наступного року вирішується тепер, з підготовки ґрунту та висококондиційного посівного зерна.

Колгоспи району мають посіяти озимих в цьому році 25,5 тисяч гектарів, з яких озимої пшениці—23.200 гектарів. Завдання велике. Потребується велике і напруження сил, використання механізації на повну потужність, щоб посіяти в самі стислі строки і на високому агротехнічному рівні.

До початку сівби залишається небагато більше 20 днів. Чи можуть уже зараз сказати керівники МТС, районний відділ сільського господарства та більшість голів колгоспів про повну готовність до сівби?

Ні, не можуть. І про це свідчать факти і цифри.

11.521 гектар колгоспи мають посіяти по парах, останню площу вони і МТС повинні були зорати, як цього вимагає постановка Червеневого Пленуму ЦК КП(б)У—за 20–25 днів до початку сівби. Як справились з цим завданням колгоспи і МТС? З 13.779 гектарів оранки під озимину, зорано менше половини. Великотокмацька МТС, наприклад, повинна була зорати 7.019 гектарів, зорала ж вона всього 3.715. Молочанській МТС треба було зорати 6.760 гектарів, а зорала вона 2.431 гектар.

Шкідлива черговість та неорганізованість в роботі обох МТС і привели їх до затягування підготовки ґрунту під посів озимих. Трактори простояють майже в кожному колгоспі через недбайливий догляд за ними, та через непогодженість в роботі між тракторними бригадами та правліннями колгоспів. А директори МТС та старші механі-

ки всі ці неподобства відносять за рахунок „технічних неполадок“ і надто повільно усувають недоліки.

Саме через недбайливість дирекцій МТС в колгоспі ім. Пушкіна з 220 гектарів, потрібних зорати, зорано всього навсього 25 гектарів, в артілі ім. Куйбишева з 140 гектарів, зорано—10, ім. Менжинського з 327—81 гектар і т. д. Керівники ж цих колгоспів теж не дуже турбуються про швидше закінчення оранки.

Затягування оранки обрікає ґрунт на загублення його якостей, що в свою чергу знижує врожайність озимих культур. Про це не повинні забувати ні керівники МТС та колгоспів, ні агрономи. Першочергове їх завдання—всіма силами і засобами прискорити підготовку ґрунту до сівби.

Надто повільно готується посівне зерно майже у всіх колгоспах району.

Очистку зерна, доведення його до високої посівної кондиції в колгоспах, райсільгоспвідділ пустив на самоплив, ця важлива робота проходить безконтрольно. Все це привело до ганебного відставання в підготовці посівного зерна—по району всього 22,4 процента посівного матеріалу доведено до належної кондиції.

Зразкова підготовка до сівби озимини і високоякісне проведення її—справа великої державної ваги. Отже не можуть стояти в стороні від цього ні МТС, ні спеціалісти сільського господарства, ні сільські Ради і ні первинні партійні організації.

Вже тепер кожен колгосп, кожна рілничка і тракторна бригада повинні мати робочі плани сівби, точно розроблені графіки. Секретарі партійних організацій повинні мати розроблені плани політичної роботи на час сівби та закріплених до бригад агітаторів. Вже зараз треба широко розгорнути змагання за зразкове проведення сівби.

Вчасна підготовка до сівби і проведення її на високому агротехнічному рівні—кровна справа хліборобів району.

МОЛОДІ МЕХАНІЗАТОРИ НА ЗАХИСТІ МИРУ

Комсомольці—механізатори В. Токмацької МТС самовідданою працею захищають велику справу миру. Працюючи на збиранні врожаю, вони з дня на день перевиконували норми виробітку, заощаджували пального. Так, трактористи Яків Тьор, Михайло Мосіяш, Тетяна Шевченко, Леонід Кавун та

інші домоглися значних виробітків на тракторах і заощадили на жнивах від 40 до 70 кілограмів пального.

Тепер комсомольці-механізатори змагаються за швидку і якісну підготовку до осінньої сівби.

І. ПЕРЕБИЙНІС.

Осінній сівбі—бойову зустріч!

СПРАВЕДЛИВЕ ОБУРЕННЯ ТРАКТОРИСТА

Мовчазний, нерухомий дизель С—80. Біля нього в розкиданому стані валялися розібрані деталі. Тракторист Павло Обілець нервово лаявся. —Хіба в нас буде, як у людей. Як не та, так інша біда. А їм —хочби що! Приїдуть, подивляться, поздигнуть плечима, і були такі..

Тов. Обілець прав. Близько двох місяців простояв його трактор С—80 в колгоспі ім. Калініна. Нічого було робити.

Підійшла оранка — гарячий час боротьби за врожай наступного року. Тепер би й розгорнутися можна, так в артілі затягли звільнення площі від пожнивних рештків. Через це трактор декілька разів простояв по цілих змінах.

Правда, останнім часом колгосп перестав відставати. Тракторам є що робити—більше як на 300 гектарах заскиртована солома й солома.

Та знову біда—дизель вийшов з ладу—посипались підшипники валу планітарки. Три дні простояла потужня машина. Це шість змін. Це близько 100

гектарів ґрунту, які залишилися незораними за цей час.

Всі три дні бригадир тракторної бригади т. Жолудь оббивав пороги кабінетів директора В. Токмацької МТС т. Мільчева та старшого механіка т. Тимченка—і без толку. Тут краще всього можуть співчувати, порадити—помогатись по інших тракторних бригадах—на щастя може й знайдеться..

Слід відмітити також слабку взаємодію польової бригади т. Лукаша з механізаторами. Іноді в тракторну бригаду не своєчасно привозять воду. Так було, наприклад, 31 липня, коли її доставили майже надвечір.

Тракторна бригада Йосипа Жолудя весь час була передовою. Тепер відстає. 3 серпня вона має закінчити оранку ґрунту під озимину на площі 340 гектарів. А зорала всього 230.

Невже у В. Токмацькій МТС і в колгоспі ім. Калініна дозволять собі загубити в цьому році хорошу славу тракторної бригади?

Ів. СІРЕНКО.

Повільно провадять оранку під озимину

Тракторна бригада Івана Кавуна, яка працює в колгоспі «Наdejда», повільно готує ґрунт під озимину. Сталось це в наслідок зазнайства самого бригадира, який, що здума, те й робе. Він, наприклад, зняв з оранки трактор «ХТЗ—НАТІ» і послав на культивуцію пару. З його розпорядження стоїть без діла трактор Василя Редькіна, бо Кавун забрав від

нього причіпне знаряддя і передав іншим трактористам.

—А що ж робити, коли не вистачає причіпного інвентаря,—заявляє він.

Це неправда. Реманент є. Не хоче тільки Кавун зібрати його в бригаду. Звідси й наслідки—бригада зорала під посів озимини всього 26 гектарів.

М. СТРОГИЙ.

Тут не готуються до зимівлі худоби

В колгоспі ім. Дзержинського не поспішають з заготівлею кормів для тваринництва. Треба заготовити 792 тонни грубих кормів, а заскиртовано тільки половину. Самий цінний корм—яшна та вісяна солома й солома ще досі знаходяться в копичках. Голова колгоспу Сологуб Макар не вживає ніяких заходів, щоб ліквідувати відставання заготівлі кормів.

На скиртуванні працює всього 8 чоловік, корму підвозять не більше 10—12 тонн за день. Якщо такі темпи будуть залишатись і надалі, то роботи вистачить ще на півтора місяця.

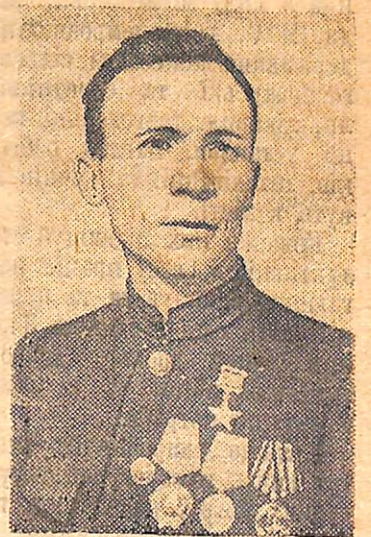
До закладки силосу, якого треба заготовити 200 тонн, тут ще й не приступали—чекають коли на кукурудзі виростуть качани. Цієї культури посіяно всього 8 гектарів, та цього не вистачить і наполовину, щоб виконати план силосування, а про другі джерела заготівлі силосу ніхто не турбується. Так зривається силосування в цьому колгоспі.

Таке становище привело до загрози зриву підготовки ситої і теплої зимівлі худоби в колгоспі. Проте ні правління колгоспу, на чолі з Сологубом, ні райсільгоспвідділ це не тривожить.

М. ШТЕРХУН.

Знатні люди сільського господарства України

М. А. БРАГА

13 років працює комбайнером Марко Брага. Рік у рік вдосконалює він свою майстерність, неухильно підвищує сезонний виробіток комбайнового агрегату.

Найвищою урядовою нагородою тов. Брага був удостоєний за трудовий подвиг у 1948 році. За 25 робочих днів він тоді намолотив 8.844 центнери зернових і 1.161 центнер олійних культур. За самовіддану працю і високу майстерність йому було присвоєно високе звання Героя Соціалістичної Праці.

Торік він добився ще вищої продуктивності комбайна. 11.126 центнерів намолоченого зерна—показник самовідданої праці стажовця колгоспних полів, відзначеного новою урядовою нагородою — другим орденом Леніна.

У нинішньому році Марко Брага змагається за те, щоб скосяти за сезон 1.000 гектарів і намолотити 12.000 центнерів зерна.

Зараз на колгоспних полях нашої республіки з ініціативи Марка Браги розгорнулося масове соціалістичне змагання комбайнерів.

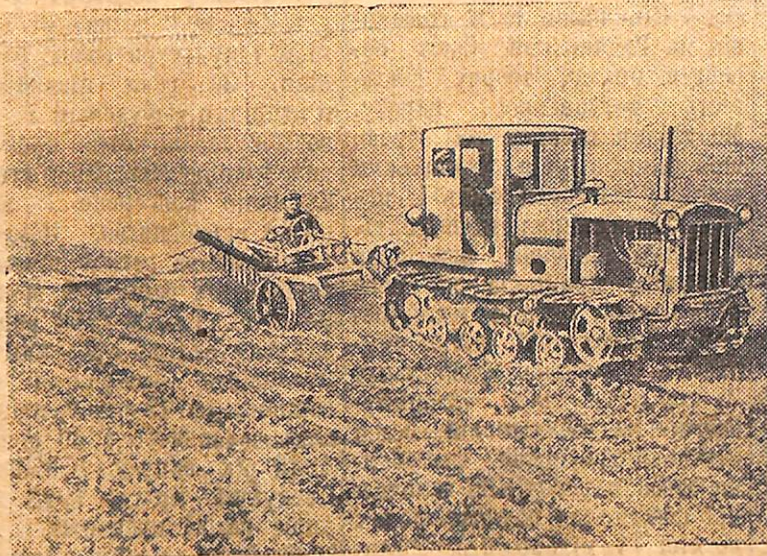
(РАТАУ).

Худобі теплу зимівлю

Скрутне становище було в минулому році в колгоспі «Червоний українець» з розміщенням худоби взимку. В цьому році до зими почали готуватись заздалегідь. З ранньої весни була у нас створена будівельна бригада з 10 чоловік. Керувати будівництвом правління доручило Острику Федорові, депутатові сільради. Добре працює бригада. Вона вже збудувала пташник на 2.000 голів та вівчарник на 200 голів. Закінчується будівництво скотарника на 90 голів молодняка.

Проте успіхи могли бути ще кращими, коли б нам більш допомагав районний відділ колгоспного будівництва. Є у нас добра цеглова коробка. Якщо її відбудувати, то в цьому приміщенні можна розмістити не менш 25 свиней разом з приплодом. Та вся біда в тому, що ніяк не добуємося ми лісу у завідуючого районним будівельним відділом т. Твердого.

П. ХОРОШУН.

На знімку: оранка під озими в колгоспі імені Ворошилова, Підгаєцького району, Тернопільської області.
Фото Н. Чернецького. (Прескільки РАТАУ).

ПРО КУЛЬТУРНООСВІТНЮ РОБОТУ В МІСТІ МОЛОЧАНСЬК

Багато підприємств та установ в місті Молочанськ: заводи, МТС, держплемрозплідник, державний конезавод, сільськогосподарські та середні школи, лікарня, торговельні та інші установи. Багато робітників, інтелігенції та учнів живуть в місті.

Кожен з них підвищує продуктивність своєї праці, намагаючись виконувати та перевищувати свої завдання. З кожним днем зростає добробут трудящих міста, а з ним — і культурні потреби.

І якщо виробниче життя тут вирве, то задоволення культурних потреб населення, та й взагалі культурноосвітня робота в місті — в занепаді.

Щоправда, є в місті клуб, кінотеатр, радіоуззол, бібліотека, навіть спортивний стадіон та парки. І всеж, жителю міста ніде відпочити після роботи. Кінотеатр не обладнаний, в ньому не вистачає стільців, нема зовсім вікон. Кінофільми демонструються так, що у глядача всі нерви пеуються, бо біля кіноапаратів стоять не фахівці, а якісь необізнані з цією справою підлітки.

При клубі зовсім не організована самодіяльність, нема таких ігор, як шахи, шашки, доміно, зате процвітає азартна гра в карти. Щоб одержати в бібліотеці книгу, треба мати велике щастя, бо бібліотека

більше на замку, ніж працює. Вся діяльність завідуючого клубом т. Баранченка обмежується лише танцями, як кажуть «до упаду».

Рідке явище в місті — цікава лекція або доповідь. Читаються вони лише по великим святкам.

З великими труднощами відкрито в місті стадіон «Труд», та ніяк не доведуть його до ладу. А в двох міських парках вільно пасуться корови та кози.

Більшовицька партія та радянський уряд надають величезного значення культурноосвітній роботі в містах та селах. На це держава відпускає великі кошти. І просто боляче робиться, коли дивишся, як нехтують культурною в нашому місті керівники міської Ради депутатів трудящих, на чолі з її головою т. Борозенцем. Дивний і спокій завідуючого районним відділом культурноосвітніх установ т. Холошного, який нічого не робе, щоб зрушити з мертвої точки культуроботу в місті.

Ми сподіваємось, що виконком районної Ради депутатів трудящих та відділ пропаганди і агітації райкому КП(б)У підкажуть тт. Борозенцю та Холошному, як треба дбати про культурну роботу серед трудящих.

В. ПЕСІКОВ, П. ВАЩЕНКО,
К. СІДАНОВ, І. МІХЕВНКО.

ЩО Ж ЛЕГШЕ?

Довгий час після Вітчизняної війни у м. В. Токмаку не було доброго родильного будинку. Містився він у непридатному приміщенні. В цьому році адміністрація лікарні добилася відбудови нового приміщення під родильний будинок.

Будівельники попрацювали на славу. Планувалося закінчити будівництво у третьому кварталі, але вже в травні воно було завершено. Для міста збудовано просторе, світле, красиве приміщення. Нові громадяни нашої Батьківщини

народжуватимуться в умовах, відповідних всім вимогам сталінської турботи про трудящих.

Та пройшов травень, червень і липень, а відбудоване приміщення ніхто не приймає для використання по призначенню.

Дивляться на цю чудову будівлю трудящі міста і задають питання: «Що ж легше, збудувати родильний будинок, чи умовити завідуючого районним відділом охорони здоров'я т. Червінкіна прийняти його?»

В. СТРОЙЧЕНКО, Г. МУЛЯР,
А. ТИСЛЕНКО.

Моє спасибі рідному Сталіну

Понад два роки нездужала моя тринадцятирічна дочка Клавя. Та вірила я в одужання своєї дитини. Вірила тому, що про здоров'я наших дітей дбає рідний батько товариш Сталін і виховані ним радянські лікарі.

За рахунок держави моя дочка лікувалась в дитячому санаторії. Зараз вона зовсім видужала, хорошо поправилась.

Із щирістю всієї душі я дякую нашій більшовицькій партії, радянському уряду і особисто рідному батькові товаришеві Сталіну за їх піклування про здоров'я наших дітей.

Марія СТРИК,

колгоспниця артлі ім. Сталіна.

Переможці змагання

Ставши на вахту миру, колективи багатьох магазинів, кіосків та інших торговельних точок В. Токмацького змішторгу, у липні домоглися хороших показників в роботі. Близько десяти торгово-виробничих підприємств на 4—5 днів раніше строку виконали місячне завдання товарообороту. Серед них магазини, де завідувачами тт. Кулешова, Мельник, Кармалита, Головка та інші.

Передовики змагання зобов'язалися у серпні домогтися ще кращих успіхів.

В. ОСТРИК.

У поле не доставляють ВОДИ

Нераз дорікали колгоспники артлі ім. Петровського голові правління т. Постевому про те, щоб ім у поле доставляли воду. Писалось про це і в «бойових листках». Та голова колгоспу виявився глухим до вимог колгоспників і критики стійної преси. У поле і по цей день води не возять. Люди змушені ходити по ній в село.

І. ЮХИМЕНКО.

О. Я. ПАРХОМЕНКО

(До 65-річчя з дня народження)

За героїчні подвиги О. Я. Пархоменко був нагороджений орденами Червоного Прапора

Олександр Яковлевич Пархоменко ро́чно загинув в одному з боїв у 1921 році.

Пам'ять про вірного соратника українського народу, славетного героя громадянської війни, який загинув в пам'яті народної пам'яті.

На знімку: О. Я. ПАРХОМЕНКО

2 серпня 1885 року в сім'ї бідняка-селянина Якова Пархоменка народився син Олександр, якому судилося стати одним з видатних командирів Червоної Армії і героїв громадянської війни.

З десятирічного віку Олександр почав батрачити в поміщиків. В 15 роках він уже робітник паровозобудівного заводу в Луганську (нині Ворошиловград). В 1904 році Олександр Яковлевич вступає в партію більшовиків. Під керівництвом К. Є. Ворошилова тов. Пархоменко веде активну партійну роботу.

Після перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції О. Я. Пархоменко за дорученням партії більшовиків громить ворогів Радянської республіки. Він бере участь в боях на Дону з бандами отамана Каледіна, веде боротьбу проти петлюрівців у Луганську, бореться з німецькими окупантами на Україні, захищає героїчний Царицин (нині Ставінград) від банд генерала Краснова. Звідси Олександр Яковлевич був відраджений товаришем Сталіним в Москву до В. І. Леніна за боеприпасами для захисників Царицина.

Тов. Пархоменко брав участь в організації легендарної Першої Кінної Армії. Під його командуванням славна 14-а дивізія, громлячи ворога, зробила тисячокілометровий перехід з Північного Кавказу на Польський фронт.

І. І. ЛЕВІТАН

4 серпня 1950 року минає 50 років з дня смерті І. І. Левітана — видатного художника-пейзажиста, співаця російської природи.

І. І. Левітан народився в 1861 році. Він учився в Московському училищі живопису. Першою ро-

ботою художника була картина «Осіньній день. Сокольники», на притягла увагу до себе картина художника, який зумів передати відбиті куточки одного з парків.

Кращими творами І. І. Левітана є «Рання весна», «Світлий день», «Золота осінь», «Після дощу», «Вечір на Волзі», «Берізка», «Гай», «Сінокіс» та інші.

Чудовий майстер російського пейзажу, І. І. Левітан, за сав президента Академії мистецтв СРСР Герасімова О. М., так виразив у своїх картинах не розуміння російської природи, оспівав її безкраю широту, рівню принадність. Його твори просякнуті великою любов'ю до рідної землі — її полів і луки, лісів і перелісків, рік і озер. І. І. Левітана просякнуті любов'ю до людського життя.

Наш народ цинить блискучі російського живописця І. І. Левітана, який майстерно і з любов'ю показав багатства російської природи.

На знімку: І. І. ЛЕВІТАН

ДЕСЯТИРІЧЧЯ МОЛДАВСЬКОЇ РСР

2-го серпня 1950 року радянський народ відзначив десятиріччя утворення Союзної Молдавської Радянської Соціалістичної Республіки. Десять років тому завдяки мудрій сталінській зовнішній політиці була визволена від гніту румунських поміщиків і капіталістів Бесарабія. Разом з створенною в 1924 році Молдавською Автономною Радянською Соціалістичною Республікою Бесарабія увійшла до складу новоутвореної Молдавської РСР, яка стала рівноправним членом Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Населення правобережних районів Молдавії, таким чином, возз'єдналось з своїми братами з лівобережних районів у єдиній союзній республіці.

Ще до війни трудящі Молдавії, відчувачи на кожному кроці увагу і піклування більшовицької партії, радянського

уряду і великого Сталіна, добились видатних успіхів у розвитку всіх галузей господарства і культури.

Віроломний напад гітлерівської Німеччини та її союзників на Радянський Союз перервав мирну, творчу діяльність молдавського народу. Молдавани взяли за зброю, щоб разом з усім радянським народом відстояти честь і незалежність соціалістичної Батьківщини. Молдавія, яка одна з перших прийняла на себе удар ворога, була в роки Великої Вітчизняної війни тимчасово загарбана фашистами. За три роки свого «хазайнування» на молдавській землі німецько-румунські загарбники завдали республіці величезної шкоди, що обчислюється в розмірі 11 мільярдів карбованців.

На заклик більшовицької партії трудящі Молдавії зразу

ж після визволення республіки героїчною Радянською Армією в 1944 році взяли за будову народного господарства. Завдяки допомозі Радянського Уряду і особисто товариша Сталіна молдавський народ добився видатних успіхів у відбудові й розвитку економіки і культури своєї республіки. За роки післявоєнної п'ятирічки відбудовані і заново побудовані сотні промислових підприємств. Повністю відбудовано консервне і маслобробне виробництво. Збудовані підприємства легкої промисловості, яких раніше в Молдавії не було. Уже в 1948 році по випуску валової продукції промисловість республіки перевершила на 15 процентів рівень довоєнного 1940 року. За 1949 рік випуск промислової продукції проти 1948 року виріс на 27 процентів.

Серйозні успіхи досягнуті в сільському господарстві. В республіці здійснена суцільна колективізація. Радянський

Уряд подає велику допомогу колгоспам Молдавії. В західних районах республіки створено десятки нових МТС, оснащених потужними тракторами. Тракторний парк республіки за роки п'ятирічки збільшився в кілька разів. В 1949 році був виконаний п'ятирічний план по валовому збору зерна і технічних культур. Уже торік площа посіву основних продовольчих культур — озимої пшениці і жита — збільшилась проти довоєнного рівня на десятки тисяч гектарів.

Молдавський народ добився серйозних успіхів у розвитку своєї культури, національної формою, соціалістичної змістом. Понад 600 тисяч чоловік у післявоєнні роки ліквідували свою неписьменність та малописьменність. В Молдавії, де до радянської влади більшість населення була неписьменною, тепер є майже 2 тисячі шкіл, 8 вищих учбових закладів, десятки технікумів. У столиці

Молдавії — Кишиневі — працює філіал Академії Наук СРСР. Великого розвитку набуло національне мистецтво Молдавії. В республіці створено велика сітка театрів, обласних музеїв, клубів, будинків народної творчості. Тепер у містах і селах Молдавії є в десятки рази більше кінотеатрів і пересувов, ніж було до війни. Десятки газет і журналів пишуться молдавською мовою. Радянською мовою молдавани читали твори В. І. Леніна та І. Сталіна.

Усіх цих успіхів молдавський народ добився завдяки мудрому керівництву більшовицької партії, завдяки повільному здійсненню ленінсько-сталінської національної політики, завдяки величезній підтримці російського народу та інших братніх народів Радянського Союзу.

Тво редактор

А. ЗАПОРОЖЕЦЬ